

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

62. P-2737/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivi Buljan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja AUTO KANTOCI d.o.o. Zagreb, Samoborska cesta 118b, OIB: 61995520253, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Musulin, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Musulin i suradnici d.o.o. Zagreb, Palmotićeve 37/I, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Davor Bubalo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e:

I) Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 339,80 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 12. lipnja 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.“

II) Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 375,00 eur zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 28. listopada 2026 pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III) Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 125,00 eur.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. veljače 2025. podnio ovom sudu tužbu kojom potražuje od tuženika isplatu novčanog iznosa od 339,80 eur.

2. U historijatu tužbe navodi da se dana 5. travnja 2024. dogodila prometna nesreća u kojoj je oštećeno vozilo reg. oznake ZG 4488 IC u vlasništvu Andabaka Pavković Matee te je šteta na vozilu prijavljena po polici tuženika broj 068202889690, a tuženik je priznao odgovornost, odnosno odobrio popravak vozila dopisom od 13. lipnja 2024.

3. Pojašnjava da je oštećenik izvršio popravak vozila u servisu tužitelja Auto Kantoci d.o.o., a sve prema oštećenjima navedenima u Izvidu štete te imajući u vidu cjenik tužitelja. Tužitelj je na oštećenom vozilu, prema važećem cjeniku izvršio uredan popravak te je 25. lipnja 2024. dostavio račun – otpremnicu 992/01/02 oštećeniku u iznosu od 2.204,03 eur. Međutim, tuženik je podmirio štetu na vozilu u iznosu od 1.864,23 eur navodeći da zbog cijene radnog sata i više izračunatog potrošnog materijala limara u odnosu na izvid štete.

4. Ističe da je oštećenik svoje dospjelo nenaplaćeno potraživanje prema tuženiku, a temeljem priloženog računa – otpremnice, ustupio tužitelju i to Ugovorom o ustupu tražbine od 27. lipnja 2024. Tako se tužitelj 3. listopada 2024. obratio tuženiku odštetnim zahtjevom s ciljem mirnog rješenja spora, međutim tuženik je ostao kod ranije istaknutog stava.

Sukladno cjeniku tužitelja sat autolimarskih radova iznosi 37,00 eur, dok tuženik očigledno priznaje manje pa stoga tužitelj potražuje daljnji iznos od 339,80 eur. Uz navedeno potražuje i naknadu za sastav odštetnog zahtjeva. Tužitelj ističe da stvarni trošak popravka vozila predstavlja račun popravka vozila te da je oštećenik imao slobodnu volju odabrati gdje će popraviti vozilo na temelju računa koji mu je izdala izabrana radionica, odnosno nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo.

5. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio aktivnu i pasivnu legitimaciju, u bitnome ističući da kod tuženika ne postoji polica broj 068202889690.

6. U prvostupanjskom postupku sud je pročitao i cijenio slijedeće isprave: obrazloženu ponudu od 13. lipnja 2024. (list 5 spisa), izvid štete od 13. lipnja 2024. (list 6 spisa), obrazloženu ponudu od 25. lipnja 2024. (list 7-9 spisa), preslika prometne dozvole (list 10 spisa), račun – otpremnicu broj 992/01/02 od 25. lipnja 2024. (list 11 spisa), opće uvjete održavanja i popravaka (list 12 spisa), servisni radni nalog (list 13 spisa), izvid štete od 24. lipnja 2024. (list 15 spisa), izvid štete od 20. lipnja 2025. (list 16 spisa), punomoć za isplatu izvođaču radova od 27. lipnja 2024. (list 18-19 spisa), ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 27. lipnja 2024. (list 20-22 spisa), notifikacija o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 27. lipnja 2024. (list 23-24 spisa), prigovor na odštetni zahtjev od 3. listopada 2024. (list 25 spisa), e-mail korespondencija (list 26 spisa), mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 27-30 spisa), smjernice HANFE (list 31-32 spisa).

7. Cijeneći rezultate provedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. 123/08., 57/11., 25/13., 28/13. i 89/14, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

8. Sud je utvrdio da je predmet spora zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 339,80 eur zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 12. lipnja 2024. do isplate te da između

stranaka nije sporno da se 5. travnja 2024. dogodila prometna nesreća u kojoj je nastala šteta na vozilu reg. oznake ZG 4488 IC u vlasništvu oštećenika Matee Andabak Pavković, da je tužitelj izvršio popravak oštećenog vozila i oštećeniku ispostavio račun broj 992/01/02 od 25. lipnja 2024., na iznos od 2.204,03 eur. Sud je nadalje utvrdio da je između stranaka sporna aktivna i pasivna legitimacija, osnova i visina tužbenog zahtjeva.

9. Uvidom u Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 27. lipnja 2024. sud je utvrdio da je navedeni ugovor sklopljen između Matee Andabak Pavković, kao ustupitelja, i AUTO KANTOCI d.o.o. (ovdje tužitelj) kao primatelja. Iz navedenog ugovora proizlazi da je ustupitelj ustupio tužitelju svoje potraživanje koje ima prema tuženiku na temelju računa broj 992/01/02. U članku 1. stavak 3. je navedeno da je tuženik po ispostavljenom računu podmirio iznos ustupitelju od ukupno 1.864,23 eur, dok nije podmirio iznos od 339,80 eur, a što je iznos koji ustupitelj ustupa tužitelju.

10. Sud se pozvao na odredbu članka 80. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) kojom je određeno da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl. (članak 81. stavak 1. ZOO).

11. Prema odredbi članka 82. ZOO za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema odredbi članka 84. stavak 1. ZOO primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Nadalje, prema odredbi članka 88. stavak 1. ZOO kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Prema st. 2. ovog članka, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu. U oba slučaja primatelj je dužan predati ustupitelju sve što je primio preko iznosa svoje tražbine prema ustupitelju. U slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju (članak 88. stavak 3. i 4. ZOO).

12. Uvidom u notifikaciju o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 27. lipnja 2024. razvidno je da se navedenim dopisom obavještava dužnik, ovdje tuženik, o ustupu tražbine. Sud je istaknuo da tužitelj u spis nije dostavio dokaz da je navedenu obavijest o ustupanju dostavio tuženiku. Međutim, eventualna činjenica da cesus (dužnik) nije obaviješten o ustupanju tražbine novom vjerovniku, prema stajalištu suda, ne utječe na valjanost ustupanja, a vođenje parnice novog vjerovnika protiv dužnika može se smatrati obavješćavanjem o ustupanju tražbine (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi posl. broj PŽ-2592/2016 od 25. ožujka 2019.). Sud je stoga ocijenio da je tužitelj aktivno legitimiran potraživati isplatu utuženog iznosa.

13. Sud je ocijenio da nije osnovan tuženikov prigovor nedostataka pasivne legitimacije. Iz zapisnika o izvidu štete od 24. lipnja 2024. proizlazi da je upravo tuženik izvršio izvid štete na vozilu oštećenice Matee Andabaka Pavković u povodu prometne

nesreće koja se dogodila 5. travnja 2024. U izvidu štete tuženik je naveo je izvršen na temelju police broj 06820288969 te je navedeno da radno vrijeme popravaka iznosi: limar 12,30 sati, lakirer 6,10 sati, potrošni materijal – limar 20,07, potrošni materijal – lakirer 170,29. Sud je nadalje utvrdio da iz tuženikovog dopisa od 25. lipnja 2024. proizlazi da je tuženik potvrdio oštećenici da odgovornost tuženika za naknadu štete po predmetnoj prometnoj nesreći nije sporna te da je stoga procijenio visinu štete na iznos od 1.864,23 eur. Sud je zaključio da je takvim postupanjem tuženik nedvojbeno konkludentno priznao kako pasivnu legitimaciju, tako i odgovornost za naknadu štete nastale oštećeniku u ovom štetnom događaju.

14. Međutim, uvidom u račun broj 992/01/02 od 25. lipnja 2025. sud je utvrdio da je izdan Matei Andabaka Pavković od strane tužitelja. Nadalje, sud je utvrdio da su na računu obračunate usluge/artikli, i to: Vrata z/l VW Golf po cijeni 856,62 eur, masa za brtvljenje bijela, po cijeni od 10,00 EUR, autolimarski radovi, 12,30 sati po cijeni od 37,00 eur/sat, ukupno 455,10, potrošni materijal po cijeni od 45,51 EUR, autolakirerski radovi, 6,10 sati po cijeni od 37,00 eur/sat, ukupno 225,70 eur te potrošni materijal laikirera 170,29 eur. Iz e-mail korespondencije od 5. veljače 2025. sud je utvrdio da je tuženik obavijestio tužitelja da ostaje kod ponuđenog iznosa štete od 25. lipnja 2024. u iznosu od 1.864,23 eur, da je račun umanjen za 339,80 eur zbog cijene radnog sata i više zaračunatog potrošnog materijala limara u odnosu na izvid štete.

15. Sud je zaključio da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete u iznosu koji potražuje tužbom ako bi dokazao da je oštećeniku Matei Andabaka Pavković naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente, a tužitelj na utvrđenje te okolnosti nije u spis dostavio vjerodostojne dokaze. Slijedom svega navedenoga, na temelju provedenog postupka te primjenom odredbe članka 221a ZPP-a, sud je u cijelosti ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev.

16. Povodom žalbe tužitelja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo je prvostupanjsku presudu u točki I. i II. njene izreke i predmet vratio tom sudu na ponovno suđenje. Ističe da osnovano tužitelj u žalbi navodi kako okolnost da tužitelj u konkretnom slučaju eventualno nije postupao u skladu s vlastitim cjenikom i na isti način prema svim svojim klijentima tuženik nije ni iznio tijekom prvostupanjskog postupka, zbog čega je obrazloženje presude proturječno navodima tuženikovog odgovora na tužbu. Tuženik je tužbeni zahtjev osporio jer nije utvrdio postojanje police osiguranja te paušalno osnovu i visinu tužbenog zahtjeva i tijek zatezne kamate koji nije prenesen ugovorom o cesiji.

Postupivši na način da od tužitelja zahtijeva dokazivanje činjenice koju tuženik nije ni iznio i bez da je sa strankama utvrdio je li ta činjenica uopće sporna, prvostupanjski sud je pred tužitelja stavio nemoguć zadatak da unaprijed ocjenjuje i dokazuje nešto za što nije siguran treba li uopće dokazivati i na taj način na njega nepravilno prebacio teret dokazivanja.

17. Slijedom navedenog, zbog počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a pobijane presude, drugostupanjski sud je pojasnio da je nije moguće ispitati, pa je na temelju odredbe članka 369. stavka 1. ZPP valjalo ukinuti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

18. Drugostupanjski sud je u uputi koju je dao prvostupanjskom sudu jasno istaknuo da će u nastavku postupka prvostupanjski sud otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazao imajući u vidu da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Također, činjenični navodi i osporavanja moraju biti jasni i konkretni i ako je sporna visina potraživanja iz osporavanja mora biti jasno zbog kojih točno razloga je osporavanje istaknuto.

19. U ponovljenom postupku, tužitelj je u sudski spis dostavio cjenik (list 148 spisa) koji je, kako navodi bio važeći na dan popravka predmetnog vozila, dok je tuženik ponovno istaknuo da je u ovom predmetu sporna pasivna legitimacija jer po tom broju police tuženik nije pasivno legitimiran. U odnosu na cjenik koji je tužitelj dostavio u sudski spis, tuženik je osporio autentičnost i vjerodostojnost navedene isprave budući da nije ovjerena pečatom i potpisom. U prilog navedenoj tvrdnji dostavlja račune tužitelja iz kojih je razvidno da je cijena sata autolakirerskih radova 28,00 eur u jednom, a u drugom računu 67,50 eur, što dokazuje da cjenik nije točan. Također, spisu privija policu osiguranja, broj 068202889690 iz koje je razvidno da u njoj nigdje nije naveden tuženik.

20. Prigovor promašene pasivne legitimacije je osnovan.

21. Uvidom u policu osiguranja broj 068202889690 sud utvrđuje da je kao osiguranik i ugovaratelj police navedena Ana Landera, a ne osoba od koje je tužitelj ugovorom o ustupu tražbine stekao pravo na predmetno potraživanje. Iz tog razloga, tužitelj nije dokazao da bi osoba čiju tražbinu je stekao bila osigurana osoba u spornom ugovornom odnosu.

22. Prema odredbi članka 921. ZOO-a, ugovorom o osiguranju, osiguratelj se obvezuje isplatiti osigurninu osiguraniku ili korisniku osiguranja ako nastane osigurani slučaj, dok je prema odredbi članka 926. stavku 1. istog Zakona, među ostalim, u polici potrebno navesti osiguranu osobu, stvar ili drugi predmet osiguranja troškova, dok je preostali dio osporio smatrajući da su troškovi popravka previsoko obračunati. Sud pri tom cijeni i okolnost da je tuženik, nakon prijave štete, prihvatio dio prijavljenih troškova, no to ne predstavlja dostatan dokaz da je tuženik priznao postojanje svoje obveze prema tužitelju.

23. Naime, okolnost da tuženik u prethodnoj komunikaciji nije osporavao svoju obvezu, već je osporavao visinu pojedinih troškova, ne može nadomjestiti utvrđenje pravne osnove njegova obveznopravnog odnosa s osobom čiju tražbinu tužitelj potražuje.

24. Ugovorom o cesiji na tužitelja su mogla prijeći samo prava koja je ustupitelj tražbine imao prema dužniku, u granicama u kojima su ustupljena. Stoga je za osnovanost tužbenog zahtjeva bilo potrebno utvrditi da je ustupitelj imao tražbinu prema tuženiku, a ne samo to da je tuženik razmatrao predmetne troškove.

25. Budući da iz dokaza i isprava u spisu sud nije utvrdio da je osoba od koje je tužitelj stekao tražbinu bila osigurana osoba prema predmetnoj polici osiguranja na kojoj se temelji tužbeni zahtjev, sud je cijenio da je prigovor promašene pasivne legitimacije osnovan.

26. Dodatno, tuženik osnovano ističe da računi br. 880/01/02 i 276/01/01 koje je tuženik dostavio u spis dodatno osporavaju cjenik koji je tužitelj u ponovljenom postupku dostavio u spis i na kojem zasniva visinu tužbenog zahtjeva.

27. Slijedom navedenih utvrđenja, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan pa je odlučeno kao u t. I) izreke.

28. Tuženik je u cijelosti uspio u ovom sporu, pa u smislu odredbe članka 154. stavka 1. i 155. ZPP-a ima pravo na naknadu troškova postupka. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23., dalje: Tarifa).

29. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 14. ožujka 2025. u iznosu od 100,00 eur (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 29. travnja 2025. u iznosu od 100,00 eur (Tbr. 9.1. Tarife) te zastupanja na ročištu od 22. listopada 2026. u iznosu od 100,00 eur (Tbr. 9.1. Tarife), što uvećano za PDV 25 % iznosi priznatih 375,00 eur.

30. Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu parničnih troškova u iznosu od 125,00 eur budući da je zatražio previsok iznos za sastav odgovora na tužbu.

31. Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a na troškove parničnog postupka tuženiku pripada zatezna kamata po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koja teče od 28. listopada 2026. kao dana donošenja presude pa do isplate.

32. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:

IVA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:

28-10-2026

14:12:42

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=BULJAN

G=IVA

CN=IVA BULJAN

Sudac:

Iva Buljan

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od petnaest dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku. Presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-3088f-52af7**

Kontrolni broj: **0f489-7a1ea-ba152**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVA BULJAN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.